

NE SESTOP, PREVZEM OBLASTI

DR. IVAN ŠTUHEC

Spodobilo bi se, da bi ob odbodu prvega in do sedaj edinega predsednika samostojne in demokratične Slovenije naše misli in besede lahko bile iskreno hvaležne, vzpodbudne in dostojanstvene. Predsednik države formalno predstavlja vse državljane, če je demokratično izvoljen, je treba njegov položaj obravnavati z državotvornega vidika. Žal je v našem primeru presojeti predvsem kritično in ne s troni hvalnic.

Bili bi krivični, če bi predsedniku Kučanu odrekli sleberno zaslugo za proces našega samoosvajanja in za utrditev samostojne države. Njegova garnitura komunistov je izpeljala postopek strateško pomembnega „sestopanja z oblasti“ in tako prispevala k osamosvojitvenim procesom tisti pozitivni delež, ki je omogočil legalni prehod iz nekdanje Titove Jugoslavije v Republiko Slovenijo. Ne glede na dejstvo, da je bil Kučan „intimno“ vezan na Jugoslavijo in je vse do zadnjih odločilnih trenutkov odločal v skladu s politikom Demosa in plebiscitarno izraženo voljo slovenskega naroda. Prav ta spretnost mu je omogočila izbodiščno pozicijo za sistematično vračanje na oblast.

Ko so 8. maja 1989 nastajajoče demokratične sile v slovensko dejavnost posredovale Majniško deklaracijo, v kateri je bila postavljena zahteva po suvereni državi slovenskega naroda, so stare politične sile s Kučanom na čelu pozivale s Temeljno listino (22. 6. 1989) k federativni in demokratični Jugoslaviji. V jeseni istega leta pa je slovenska skupščina vendarle sprejela dopolnila k ustavi, ki so omogočale večstrankarski sistem in možnost odcepitve od Jugoslavije. Podobno nihanje zasledimo tudi pozneje pri ustanavljanju novih političnih strank, ki bi jih komunisti po OF-arskem modelu radi zadržali znotraj SZDL, in pri nameri jugoarmade, da razoroži slovensko TO. Tudi odbod slovenskih komunistov s XIV. Kongresa ZKJ ni bil storjen na Kučanovo, ampak na Ribičičevo pobudo. Ko tako gledamo Kučanovo vlogo v letih nastajanja slovenske države, lahko ugotovimo, da je ves čas igral vlogo zaviralca in da je bila ta vloga v določenih trenutkih tudi potrebna oziroma koristna. Imel je zase in za svoje odlično taktiko. Stal je na peronu in v pravem trenutku skočil na pravi vlak. Volilno telo ga je za to držo opreznosti in pravočasnosti izdatno nagrajevalo, z razliko od drugih akterjev osamosvajanja, ki so bili gonilna sila, danes pa jih v politiki ni več ali pa jih je prav Kučanova strategija lustrirala.

Seveda pa bi mu ta strategija ne uspela, če bi ne imel za seboj celotnega slovenskega medijskega prostora z dobršnim delom fakultete za družbene vede. Hkrati si je njegov lobi utrdil položaj v gospodarstvu, ki ga direktorji niso mogli skriti niti na dan zadnjih predsedniških volitev, ko so kskupaj s Kučanom čakali na izid. Če je na politični ravni uspelo novim demokratičnim silam prevzeti oblast za dve leti, (1990-92), jim nikoli ni uspelo ustrezno njihovim zaslugam za samostojno Slovenijo in politični moči vplivati na medije in na gospodarstvo. To sta ostali dve nedotakljivi trdnjavi, s pomočjo katerih je Kučan v desetih letih uspel s popolno restauracijo starega sistema, ko se ena politična opcija polasti

države in vseh njenih atributov. Stanje je slabše od poznih osemdesetih let, ko se je to zgodilo po demokratični poti, s tem pa sta legitimnost in legalnost nastale situacije zaščiteni. Nekdanji partiji s svojo specializirano enoto udbovcov so dosegli politično zavidljiv položaj. Prva leta osamosvajanja jim njihove mednarodne povezave s socialistično internacionalo in s framasonskimi krogi niso veliko pomagale. Zadnja izjava angleškega veleposlanika, da je Kučan pravi oče naroda, nas samo potrjuje v prepričanju, da sta lord Carrington in Gianni de Michelis kot javno izpričani framason, ki ga je Kučan tudi odlikoval, naletela v slovenskem predsedniku na ustreznega sogovornika.

Kučanu je uspelo lustrirati svoje politične tekmece na ta način, da se je vsaka njihova napaka ali značajska poteza medijsko obdelala do tiste mere antipatičnosti, da se je volilno telo odločalo po njegovih načrtih. Ker so ga novinarji v zadnjih intervjujih povpraševali po nevarnosti hegemonije levih sil na Slovenskem, se jim je tudi kot vedno spretno izognil. Problem pa je v tem, da si novinarji ne upajo postavljati podvprašanj, podkrepljenih z dejstvi. Ustavno sodišče je levo - v njem najdemo tudi Cirila Ribičiča (bivši predsednik partije, op. ur.), parlamentarna večina je leva, vodi ga član zadnjega CK ZKS Boris Pabor, Janez Kocijančič (bivši predsednik partije op.ur.) obvladnje šport in kljub nezastlišanemu pooblastilu za seje sveta RTV temu svetu danes predseduje. Vsi glavni uredniki osrednjih slovenskih medijev so izpričani simpatizerji odbajajočega predsednika. Da so tesne vezi med njimi in nekdanjimi poročevalci iz cerkvenih krogov nedotaknjene, je potrdilo eno njegovih zadnjih odlikovanj Grmiča in Dorijo. Če bi bil Kučan pravi državnik, potem bi odlikovanja delil izključno z vidika državotvornosti in skupnega dobrega za celotno narodno skupnost, ne pa z vidika politične pripadnosti posameznikov. A ker je bilo Kučanu ves čas bolj pomembno, kdo pripada kateri politični opredelitvi in kako obnoviti pozicije komunistov, kot to, kdo je to državo dejansko ustanovljal in osamosvajal, bi bilo utopično pričakovati, da v svojih zadnjih potezah ravnal drugače, kot je. Kučan je sicer bil prvi in edini predsednik samostojne slovenske države, vendar je bil njegov cilj, kako zavarovati privilegije, ki so si jih tovariši z revolucijo in po njej ustvarili. Zato tudi ni mogel uspeti s procesom sprave v slovenskem narodu, ker ni upošteval zgodovinsko potrjenega vrstnega reda: okupacija, likvidacije in z njimi začetek revolucije, sodelovanje z okupatorjem z obeh strani, dokončanje revolucije s poboji, nacionalizacijo in izgonom vere iz šol ter usiljenim kulturnim molkom oporečnikom. V zadnjih desetih letih se revolucija nadaljuje z ustavljanjem desnice in kulturnim bojem in nadaljevanjem polarizacije med katoliško cerkvijo in drugimi verskimi skupnostmi oziroma v Katoliški cerkvi sami med Kučanovimi in Nekučanovimi. Tudi časopis, ki me je povabil k pisanju, je s svojimi mesečnimi političnimi pop lestvicami prispeval k stalni polarizaciji Slovencev. Kučan nas torej pušča bolj razdeljene, kot nas je našel v devetdesetih.

Delo, Sobotna priloga
21. decembra 2002

Brez shodov pred parlamentom?

S 1. januarjem stopa v veljavo zakon o javnih zbiranjih, ki ureja način uredničenja ustavne pravice do mirnega zbiranja in javnih zborovanj na javnih shodih in javnih prireditvah.

Med bistvenimi novostmi izstopata prepoved shodov v bližini objektov, ki se varujejo po posebnih predpisih - sem sodijo predvsem objekti državnega zbora, vlade ter predsednika republike - ter prehod oddaje prijave na policijske postaje namesto na upravne enote, kot je bilo to določeno prej.

Sicer mora organizator shoda tega prijavit najmanj tri dni pred izvedbo, organizator prireditve pa najmanj pet dni pred dnevom slednje. Če organizator v določenem časovnem razdobju, ki ne sme biti daljši od šest mesecev, na istem kraju organizira istovrstne prireditve, ki jih je po tem zakonu potrebno prijaviti, lahko prijavo poda za vse priredit-

ve v tem obdobju hkrati. Prijavi mora organizator priložiti soglasje lastnika ali upravljalca prostora in dokazilo, da je o shodu oziroma prireditvi pisno obvestil lokalno skupnost, če se na prireditvi zvočnimi ali drugimi napravami povzroča čezmeren hrup.

Kadar pristojna policijska postaja oceni, da je prijavljeni shod oziroma prireditve organizirana z namenom, da bi se na njem izvrševala kazniva dejanja oz. bi se na njem pozivalo k izvrševanju kaznivih dejanj, pristojnemu organu nemudoma predlaga, da prireditve prepove ter o tem obvesti organizatorja. Če bi bilo potrebno shod prepovedati iz razlogov motenja javnega reda ali ogrožanja javnega prometa, ker čas ali kraj, določena za shod, nista primerna, pristojni organ pred izdajo odločbe organizatorja pozove, da določi drug čas ali kraj shoda.

Glede na značaj shoda oz. prireditve in pričakovano število udeležencev mora organizator za zagotavljanje reda na prireditvenem prostoru zagotoviti rediteljsko službo. Če se na shodu oziroma prireditvi opravljajo dejavnosti, ki jih urejajo drugi predpisi, morajo biti izpolnjeni tudi pogoji, ki jih za opravljanje dejavnosti določajo ti predpisi.

Zdi se nam, da gre pri teh odločbah predvsem za to, da se prepovejo protestni shodi, ki se navadno delajo pred vladno palačo, parlamentom in podobno. Mi v Buenos Airesu smo na take manifestacije navajeni in se nam čudno zdi, da v Sloveniji niso dopustne. Seveda, za ohranitev lepe zunanosti je tako bolje, ni pa protestnikom neovirano in demokratično ter svobodno omogočeno javno izražati svoj protest - kot na primer pri nas „cacerolazo“.

Drnovšek za volilno kampanjo porabil bistveno več kot Brezigarjeva

Organizatorja volilnih kampanj obeh predsedniških kandidatov, ki sta se pomerila v drugem krogu predsedniških volitev, sta morala do konca leta predložiti zaključna poročila o zbranih in porabljenih sredstvih za volilno kampanjo.

Podatki kažejo, da je Janez Drnovšek za svojo volilno kampanjo porabil bistveno več sredstev kot njegova protikandidatka Barbara Brezigar. Drnovšek je namreč za svojo kampanjo zbral 96,112 milijona tolarjev, porabil pa slaba dva milijona manj, in sicer 94,2 milijona tolarjev. Brezigarjeva pa je za volilno kampanjo zbrala 40,6 milijona tolarjev, porabila pa 38,5 milijona tolarjev. Oba kandidata, ki sta se uvrstila v drugi krog volitev, bi skladno z zakonom o volilni kampanji lahko porabila dobrih 96,4 milijonov tolarjev.

Za volilno kampanjo Janeza Drnovškega so zbrali 96.111.884 tolarjev, večino teh sredstev so prenesli iz rednega poslovnega računa, in sicer nekaj manj kot 50,3 milijona tolarjev. Donacije pravnih in fizičnih oseb so predstavljale dobre 45,8 milijona tolarjev, med slednjimi pa je bilo 16 podjetij, ki so prispevala več kot trikratno povprečno mesečno plačo v Sloveniji. Največ sredstev so v Drnovškovem volilnem štabu porabili za predvolilne oglase, kar 53,3 milijona tolarjev, sledijo pa stroški tiskanja, reprodukcije in razpošiljanja predvolilnega materiala v višini dobrih 23,8 milijona tolarjev in stroški tiskanja in razobešanja plakatov, ki so znašali več kot 17 milijonov tolarjev.

Volilni štab Barbare Brezigar je zbral

40.597.707 tolarjev. Med drugim je bilo zbranih 5,6 milijona tolarjev od štirih donatorjev, ki so prispevali več kot tri povprečne slovenske plače, med njimi je največ sredstev prispevala SDS (2,145 milijona tolarjev). Za volilno kampanjo so porabili 38,5 milijona tolarjev, največ za objavljane predvolilnih oglasov in sporočil v medijih, in sicer slabih 27,6 milijona tolarjev. Za tiskanje in razobešanje plakatov pa je bilo porabljenih manj kot 10,6 milijona tolarjev.

Organizatorji volilnih kampanj za volitve v občinske svete in volitve za župana pa bodo morali končna poročila občinskim svetom in računskemu sodišču predložiti v 60 dneh po dnevu glasovanja oziroma do 9. januarja 2003. Organizatorji volilnih kampanj za tiste županske kandidate, ki so se pomerili v drugem krogu pa bodo morali ta poročila oddati do konca januarja.

Sicer pa bosta kandidata deležna delnega povračila za organiziranje in financiranje volilne kampanje, in sicer 20 tolarjev za vsak dobljeni glas. Tako bo novi predsednik republike Janez Drnovšek za stroške njegove volilne kampanje za 583.570 glasov (56,54 odstotka) upravičen do 11.671.400 tolarjev. Barbara Brezigar, ki je prejela 448.482 glasov ali (43,46 odstotka), pa bo upravičena do 8.969.640 tolarjev.

To poročilo iz Ljubljane prikazuje moč Drnovškove stranke oziroma Drnovška samega in njegovih gospodarstvenikov, ki imajo v rokah vso javno in večino privatne ekonomije. Tako je lahko zmagati!

GLEJ...

LOJZE GROZDE	2	POROČILA S PRISTAVE IN IZ BARILOČ	4
KONC ŠOLSKEGA LETA V SAN JUSTU		100 LET HLADNIKOVEGA ROJSTVA	4
IN V SAN MARTINU	3		

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN JUSTO

Zaključek šolskega leta

Preteklo nedeljo 1. decembra je Balantičeva šola pripravila zaključno prireditev šolskega leta 2002. Letošnji zaključek je imel kar nekaj posebnosti. Imeli smo dopoldanski in popoldanski program, pripravili smo zahtevno igro, poslovalo se je lepo število 17. učencev 8. razreda in seveda, doživeli smo tudi pričakovani obisk sv. Miklavža.

Pričeli smo s sveto daritvijo v sanhuški stolnici. Maševal je župnik Tone Bidovec; mašo je tudi lepo oblikoval zbor naše šole pod vodstvom Marije Krajnik Štrubelj in Kristine Skvarča Šenk. Po maši smo v Domu imeli prvi del zaključka. Najprej je pozdrave in dobre želje ob koncu leta izrekla predsednica Našega doma Mici Malavašič Casullo. Spregovorili so še predsednik odbora staršev Tone Malovrh, voditeljica šole Angelca Klanšek in dušni pastir in katehet Tone Bidovec. Poslovali so se učenci in učenci 8. razreda. Sledila je razdelitev spričeval in nagradne čokolade za otroke, ki so dosegli prisotnost brez izostanka skozi vse leto; teh je bilo kar 47.

Učenci 8. razreda so pripravili bogat, duhovit prizor, kjer so se spomnili vsakega učitelja osnovne šole in se s hvaležno besedo od vsakega poslovili. Pripravili so televizijsko oddajo, kjer so se voditelji dnevnika povezali z dvema „movileros“, ki sta intervjuvala razne osebnosti 8. razreda: igralko Marjano (odločila se je za poklic, ker je v 5. razredu bila njena učiteljica Nevenka Godec); slavnega slikarja Martina (kako bo drugače, saj je v 3. razredu dobil navdih od Mirjam Oblak), brata Falduto Schellotto (ne gre drugače: dvojčka in strastna nogometaša) in še mnogo drugih osebnosti nam je bilo predstavljenih. Prizor je bil izredno dobro zamišljen, spisan (Pavlinka Zupanc, Lučka Bergant Uštar) in zrežiran (Magdalena Oblak Žgajnar).

V imenu vseh učiteljev se Vam, osmošolci, iz srca zahvalimo za vaše besede in vaše priznanje. Dragi Tomaž Draksler, Damjan in Martin Falduto, Milan Godec, Marjana Grilj, Tatjana Groznik, Natalija Kržišnik, Cecilija Malovrh, Maksi Malovrh, Tatjana Marušič, Erik Oblak, Mikaela Omahna, Kristjan Poglajen, Aleks Puntar, Kristjan Radoš, Luka Štrubelj in Martin Uštar: želimo vam, da bi še naprej vztrajali in gojili slovenski jezik ter poglobljali vrednote mladega kristjana in zavednega Slovenca.

Po prizoru so bili vsi učenci povabljeni k svojim razrednim učiteljicam, da dobijo „ogledalo leta“, kakor je povedala Angelca Klanšek v svojem nagovoru. Spričevalo je ogledalo ne le otroka, temveč družine, zlasti staršev. V zadovoljstvo vseh navzočih ni bilo videti mračnih obrazov, saj na splošno so spričevala bila izraz uspešnega dela.

Tako smo zaključili dopoldanski del prireditve in se -

starejši - napotili na voliše, kjer nas je čakala pravica in dolžnost slovenskega državljanca, saj je bila nedelja, ko smo volili predsednika države.

Popoldanski del zaključka šolskega leta je bil letos izredno bogat. Šola Franceta Balantiča je pripravila igro Frana Milčinskega „Mogočni prstan“ (glej poročilo) v režiji Nevenke Godec Zupanc, s pomočjo Danice Malovrh, Ivane Tekavec in Magdalene Oblak Žgajnar.

Po igri nas je obiskal sveti Miklavž. Letos je imel kar precej težko delo, kajti prinesel je s seboj velikansko vrečo daril, saj so bili otroci naše šole vzor pridnosti. Obljubili so, da bodo tudi skozi naslednje leto ubogljivi in prisrčni, drugače bo postaja v San Justo izključena z Miklavževga seznama.

Uspeh šole Franceta Balantiča ni delo ene same osebe, zato želimo še enkrat izreči iskreno zahvalo vodstvu šole - nepogrešljivi Angelci Klanšek - ter vsem učiteljskim močem. Te so: Toni Bidovec katehet, s pomočjo Lučke Bergant Uštar in Ane Belič Draksler (kateheza staršev); razredne učiteljice Ivana Tekavec in Angelca Klanšek (7. in 8. razred), Danica Malovrh (5. in 6.), Irena Urbančič Poglajen (4. razred), Bernarda Krajnik (3.), Lučka Oblak (2.), Marija Zupanc Urbančič (1. razred), ter Marta Petelin, Saška Urbančič in Ana Marija Petelin (vrtec). Monika Klarreich vodi telovadbo v vrtcu. Petje pa vodijo v višji skupini Marija Krajnik Štrubelj in Kristina Skvarča Šenk, v nižji pa Marjana Modic. Kot knjižničarki pa sodelujeta Alenka Belič Fantini in Julka Furlan. Zahvala še odboru staršev (predsednik Tone Malovrh) in vsaki družini posebej, ki nam zaupajo najdragocenejši zaklad: svoje otroke. Bog plačaj vsem z vrhano mero milosti, dobrote, zdravja, zadovoljstva in potrpežljivosti. Srečamo se marca letos z obnovljeno voljo in navdušenjem!

Balantičeva šola

„Mogočni prstan“ v Našem domu

Igra, katere avtor je Fran Milčinski, je presenetila napolnjeno dvorano: kaj vse zmore mladi igralec, ko ga po odru vodi spretna roka!

Na odru Frida Beznika v Našem domu San Justo smo doživeli resničen praznik. Vsebina igre je zelo zanimiva. Stanko (Aleks Puntar) in njegova mama (Mikaela Omahna) živita skromno in se preživljata s prodajo drv. Imata domišljavo sosedo Evfemijo roj. Prezeljtajg (Nevenka Belič), ki je vdova, mati šestih nepreskrbljenih otrok (Mikaela Puntar, Mikaela Mehle, Sonja Miklič, Lucijana Oblak, Ani Malovrh in Tatjana Malovrh), ki zelo trpi revščino in hrepeni po bogastvu. Želi v grad, saj ima „najboljše

zveze“: je v neki daljni mozevi žlahti s šefom dvornih pometačev. Stanko je izredno dobrega srca in s svojo dobrote pridobi zvesta prijatelja: mucu Lizo in kuža Zvestina (Lučka Marinčič, Tatjana Marušič) in odreši v kačo začarano hčerko kraljice vil. Vila Dragomila ga privede do Kraljice Belih vil (Ayelen Ferreira, Debora Štrubelj, Natalija Kržišnik, Natalija Bergant, Erika Omahna), ki čuvajo neverjetne zaklade. Zaradi Stankove dobrosrčnosti mu vile podarijo mogočni prstan, ki se trikrat zasuče in se prikažejo trije škratje (Niko Puntar, Matjaž Oblak, Gabrijel Bergant), ki Stanku izpolnijo vse želje. Le dve prepreči sta: nad srcem in čustvi prstan ne more vladati in Stanko ne sme nikomur razodeti skrivnost, kajti to

Nad. na 6. str.

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

MAVRICA PISANA, BOŽJI PRESTOL

Ali se morda spomnite, kdaj ste zadnjič videli mavrico? Ali bi znali po vrsti naštetati vse njene barve? Ali bi lahko razložili, zakaj se pojavi na nebu? Ali ne bi bilo boljše, da bi že začeli s poročilom?

V soboto, (število mavričnih barv) decembra smo v Rožmanovi šoli zaključili šolsko leto 2002, jubilejno leto. Zbrali smo se v kapeli kolegija Srca Jezusovega in se pri maši Bogu zahvalili za vse prejete dobrote. Dr. Jure Rode je v pridigi otrokom priporočil, naj izrabijo počitniški čas za molitev v družini in za duhovno branje. Ljudsko petje je spremljala Lučka Kastelic, za oblikovanje bogoslužja pa je poskrbela Marta Škulj.

Nadaljevali smo v dvorani Slovenskega doma. Tone Podržaj je pozdravil vse navzoče, med katerimi so bili tudi predsednik Doma Andrej Rezelj, dušni pastir dr. Jure Rode in bivši voditeljici Katica Dimnik in

Saša Golob. Napovedovalec je poslušalca iznenadil z duhovitim pripovedovanjem o fantku, ki se je rodil v Severni Ameriki, živel v skrajni revščini, s trudom prišel na univerzo, postal advokat in predsednik, Abraham Lincoln. Njegova žerja po učenosti in osebni rasti sta nam tudi danes potrebni.

Prijetna glasba in branje odlomka o stvarjenju iz Svetega pisma sta nas povedla v dogajanje na odru. Uvrstili so se učenci vrtca, prvega in drugega razreda: sonce, luna, dež in zvezdice, katere je Bog ustvaril četrty dan. Da pa ponoči ne bi zaspale, so zvezdice priredile uro pravljic in zaplesale. Botra luna (Ivana Petkovšek) se jim je pridružila in otroci so zapeli Luna in dežnik. Lunino doživeto pripovedovanje je pričaralo dež (Tomaž Praprotnik). A po hudem nalivu je posijalo sonce (Dominika Beltrami Mavrič) in s toplimi žarki pozlatilo naravo. Dežne kapljice pa so se posvetile v pisanih odtenkih in pojavila se je mavrica. Učenci 3. in 4. razreda so si nadeli pisane oblekice in veselo povedali pesem Mavrični tobogan. Pridružili so se jim učenci

višjih razredov in zapeli razgibano Klobučki sreče.

Kaj je mavrica? O tem pojavu smo slišali znanstveno razlago svetovno znane fizika (Andrej Dimnik). Jezikoslovka Štefanija Jezičnikova (Štefi Leber) je razpravljala o izrazni ravnini jezika. Vsem se je prikupila deklica (Viktorija Kociman), ki je s to besedo poimenovala slaščičarno in ponujala vsakovrstne dobrote. Vneta bralka (Mirijam Šenk) pa nam je predstavila revijo Mavrica. Učiteljica (Sonja Dimnik) je učencem dopovedovala, kako se sklanja ta beseda. Zadnjo besedo pa je imel poet France Prešervošek (Franci Petkovšek) in nas skušal prepričati, da je mavrica poezija. Iskal je rime na besedo mavrica, a mu je zmanjkalo inspiracije in je prepustil besedo učencem 5. 6. 7. in 8. razreda, ki so nam predstavili Gregorčičevo Marvico. Mavrični prikaz so zaključili učenci in učitelji s pesmijo Pisani mostovi.

Tudi letos smo nagradili učence, ki niso nikoli izostali od pouka: Matija Belec, Natalija Lunder, Marko Medvešček, Ivan Kociman, Viktorija Kociman, Kati Podržaj in Martin Medvešček.

Na oder so se postavili osmošolci: Natalija Lunder, Matija Belec, Tomaž Leber, Marko Medvešček in Luka Škulj. Spomnili so se prvega slovenskega pesnika, Valentina Vodnika, in odločno povedali pesem Dramilo. Voditeljica šole Nina Pristovnik je bila odsotna zaradi družinskih problemov, a je svoje najboljše želje in čestitke strnila v pismo, ki smo ga prebrali. Namesto nje sta spričevala osmošolcem razdelili bivši voditeljici. Predsednik Doma pa je vsake-mu izročil v spomin slovensko knjigo. Vera Podržaj, ki je skupino poučevala pet let, se je poslovila od svojih učencev. V slovo jim

je prebrala odlomek Cankarjeve črtice Tuja učenost in naprosila mame, da je vsaka pokrižala svojega otroka. Zarošene oči osmošolcev so bile najdražje plačilo vsem učiteljem. Tem se je še posebno zahvalil Luka Škulj.

Spregovorila je tudi Magdalena Belec, predsednica odbora staršev in se zahvalila vsem učiteljem. V Rožmanovi šoli so poučevali: dr. Jure Rode, Lučka Petkovšek, Marta Jerman, Regina Leber, Marjeta Žagar, Nina Pristovnik Díaz, Vera Podržaj, Tone Podržaj, Viktor Leber, Olga Kociman, Lučka Kastelic (petje).

Poslovali smo se tudi od Magdalene, ki je zaključila svoje požrtvovalno delo na čelu odbora staršev.

Med odmorom so se otroci in starši malo okrepčali in poklepali. Vse je bilo že pripravljeno za vsakoletni obisk iz nebes. Prirajali so angelci in zaplesali, nato pa je med nas svečano vstopil sam sveti Miklavž. Blagoslavljal je otroke in jih v svojem nagovoru še posebno prosil, naj ne pozabijo na Boga in na prelepi slovenski jezik. Kot izraz dobrote pa je vse lepo obdaroval in povabil otroke, naj ga tudi oni posnemajo in obdarujejo bližnjega. Sv. Miklavžu se pa moramo oprostiti, ker smo mu v lanskem poročilu o zaključku šole obljubili posebno poročanje o njegovem obisku. Tudi letos je pri pripravi navdušeno sodelovala Monika Filipič. Hvala ti, sv. Miklavž, za tvojo pozornost, ki si jo posvetil otrokom Rožmanove šole!

Na sklepnih prireditvah smo zvedeli veliko novega o mavrici (prav lepo jo je narisal Janez Filipič). Ali se morda kdo od vas spomni, kako svojo pesem začčenja goriški slavček?

VB

Šolska počitniška kolonija

V četrtek, 2. januarja je odpotovala v počitniški dom dr. Rudolfa Hanzeliča v Kordobskih hribih letošnja šolska kolonija. Kar 63 otrok, pod skrbnim vodstvom prof. Karla Groznika in šestih spremljevalcev, tam preživlja v prelepi naravi in v slovenskem in krščanskem duhu svoje počitnice.

Ta vzgojno razvedrilna dejavnost se nepretrgoma razvija že od leta 1962. Poleg izletov, kopanja in ročnih del se otroci učijo lepe slovenske pesmi, pripravijo razne nastope ter skupinske igre. Ker celotno delovanje poteka v slovenskem jeziku, je to še posebna slovenska šola in priložnost za spoznavanje otrok iz različnih naših skupin. O poteku kolonije bomo kasneje podrobno poročali.

Zedinjena Slovenija sporoča, da se bodo člani počitniške kolonije vrnili v torek, 14. januarja. Kraj in čas prihoda je v Slovenski hiši ob 8. uri zjutraj.

Zaključek šole...

Nad. s 3. str.

mu bo v pogubo. V vasi se prikažejo glasnik, car Aleš, princesa Vijola, minister Rogoslav, minister Rigomir, carski stražarji, (Marjana Grilj, Maksi Malovrh, Nadja Miklič, Milan Godec, Cecilija Malovrh, Tomaž Draksler, Kristjan Poglajen, Kristjan Radoš). Iz daljne dežele pride Deveti kralj (Erik Oblak), s katerim bi se morala princesa poročiti. Deveti kralj je namreč carju nekoč v stiski posodil zlato in če ne bi mogel vračati zlata, bo car moral dati v plačilo svojo hči, da se poroči s kraljem. Princesa omedli od strahu, ko zve, da bo srečala surovega Devetega kralja, in se zateče v revno koč, kjer ji nudijo prvo pomoč. Tam se Stanko smrtno zaljubi v princesko in od tam naprej se igra živahno razvija s nepredvidljivimi elementi, ki ustvarijo napeto vzdušje ter napravijo razplet igre sila zanimiv, do srečnega in za vse zadovoljivega konca. K temu nedvomno pripomorejo minister Mehmed (Tatjana Groznik); prva in druga žena ljudstva (Cecilija Kržišnik, Ljudmila Smrdelj), sluga (Martin Uštar); prvi in drugi suženj (Marjan Dolenc, Tonči Oblak); vaščani, vaščanke (Marko Malovrh, Boris Malovrh, Marjan Kržišnik, Nikolaj Menghini, Uršula Urbančič, Marjana Grilj, Marjana Uštar); ljudstvo (ples: Milena Fekonja, Belen Dolenc, Marjana Fantini, Marjana Uštar, Kamila Urbančič, Gabrijela Malovrh, Karolina Ferreira, Nikolaj Mengini, Mauro Tundis, Tomaž Grilj, Andrej Kržišnik, Marjan Kržišnik, Karolina Šenk in Nataša Urbančič - prodajalki rož) in trije mladeniči (Damjan Falduto, Martin Falduto, Boris Malovrh).

Zahtevno delo režije je Nevenka Godec Zupanc res uspešno izvršila, saj je „Mogočni prstan“ očaral vse gledalce. Na odru se je zvrstilo 53 igralk in igralcev, vsak in vsi odlični v svoji vlogi. Globoka zahvala vsem, ki so omogočili, da je igra efektivno vžgala ter napravila neizbrisne vtis na gledalce. Posebna zahvala naj gre v prvi vrsti izkušeni režiserki Nevenki in njenim sodelavkam Ivani Tekavec, Danici Malovrh in Magdaleni Oblak Žgajnar; Tonetu Oblaku in sodelavcem za scenerijo; Lučki Oblak za ples, Pavletu Erjavcu in Marku Štrublju za lučne efekte; vsem mamicam in očkom za pomoč za odrom in pri celotni pripravi. Velik Bog lonaj vsem, ki so tak velik podvig podprli. Še ena možnost ogleda igre bo marca letos, ko bomo igro ponovili ob priliki začetka šolskega leta v Slovenski hiši. Pridite in ne bo Vam žal za lepo doživeto popoldne.

Šola Franceta Balantiča

Lojze Grozde...

Nad. z 2. str.

šli nabirat zvončke. Bilo je popolnoma ohranjeno; trohno ga še ni načela. Kot mi je mama pripovedovala, se je pogreba udeležila množica ljudi, čeprav so komunisti grozili, da bodo streljali na pogrebce. Pokopan je na pokopališču v Šentrupertu. Na skromni beli marmornati plošči je napisano njegovo ime: Lojze Grozde.

Kot otroci smo večkrat nesli slovenski šopek na

njegov grob. „To je naš mučenec,“ mi je nekoč pošepetala teta. Nisem dobro razumela, kaj bi to pomenilo, pa tudi spraševala nisem. V tistih svinčenih povojnih letih smo še otroci molčali.

Danes ni več čas molka. Slovenska Cerkev je začela proces, da bi bil Lojze Grozde slovesno proglašen kot mučenec svete vere in blaženi. Svetal zgled je nam vsem, posebno dijaški mladini. Bil je med prvimi, ki je umrl mučeniške smrti. Sledili so mu še drugi, tisoči.

NAPREDEK V PING PONGU

Na najnovejši kakovostni lestvici Mednarodne namiznoteniške zveze je velik preboj uspel Bojanu Tokiču, ki se je po uspešnih nastopih na zadnjih Pro Tour turnirjih s 103. mesta prebil na 79. mesto. Drugi Slovenci precej zaostajajo, saj je naslednji, Gregor Komac šele na 225. mestu. Pri dekletih je Petra Dermastija s 115. mesta nazadovala na 124., druga najuspešnejša Slovenka pa je Helena Haldas na 167. mestu.

ZA SMEH

„Če kdo misli, da je nor, naj vstane!“

Dolgo vlada tišina, nato vstane Peter.

„Ti misliš, da si nor?“
„Pravzaprav ne, ampak srce me boli, ko vidim, da samo vi stojite.“

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

7. januarja 2003
1 EURO 230,47SIT
1 U\$S dolar 219,15SIT

CORDOBA

Počitniški dom „dr. Rudolf Hanzelič“

sporoča vsem članom in prijateljem, da so cene prenočišča in kompletne prehrane za letošnjo sezono sledeče:

Odrasli: \$ 32.- na osebo na dan
Otroci od 4. do 14. leta: \$ 26.- na osebo na dan
Otroci do 4. leta: brezplačno

Počitniški dom nudi:

- vse sobe s privatno kopalnico
- posteljno perilo in brisače
- posebno prehrano za goste, ki bi jo imeli zdravniško predpisano
- brezplačen prevoz iz ali v Capilla del Monte za goste, ki potujejo z omnibusom.

ŠTEVILNE DRUŽINE (TRI ALI VEČ OTROK) POSEBNE CENE PO DOGOVORU!

Več informacij in prijave:
Tel/Fax: 03548-494046
Cel.: 0351-15-5404628
Cel.: 4351-15-5433498
E-mail: tomasrant@hotmail.com

LETOVIŠČE SLOGA 2002/2003

Cene	med tedn.	sob./ned.	meseč.	Cene	med tedn.	sob./ned.	meseč.
1 oseba	\$ 3.-	\$ 5.-	\$ 40.-	5 oseb v družini	\$ 11.-	\$ 15.-	\$ 85.-
2 osebi v družini	\$ 5.-	\$ 8.-	\$ 60.-	6 ali več oseb v dr.	\$ 14.-	\$ 18.-	\$ 90.-
3 osebe v družini	\$ 7.-	\$ 10.-	\$ 70.-	Povabljeni	\$ 5.-	\$ 10.-	
4 osebe v družini	\$ 8.-	\$ 12.-	\$ 80.-				

CD Quinta

NOVICE S PRIMORSKE

NEJASNA DVOJEZIČNOST

V uradno priznanih dvojezičnih občinah v goriški in videmski pokrajini lahko uprave že zdaj izdajajo dvojezične osebne izkaznice, je v odgovoru na vprašanje slovenskega senatorja Oljke Miloša Budina odgovoril podtajnik na italijanskem notranjem ministrstvu Antonio d'Ali. D'Ali pa hkrati zagovarja odlok nekdanjega italijanskega notranjega ministra Claudia Scajole o izdajanju enojezičnih osebnih izkaznic v štirih občinah na Tržaškem.

100 DRAMSKIH LET V TRSTU

Slovensko stalno gledališče (SSG) v Trstu je 100-letnico ustanovitve svojega

predhodnika, Dramatičnega društva v Trstu, najprej proslavilo z novo abonmajsko predstavo oziroma večerom gledaliških songov z naslovom Dva bregova - V svetu songov. Avtorja scenarija večera songov Adrian Rustja in Filibert Benedetič sta izbrala avtorske songe skladatelja Aleksandra Vodopivca, ki je več kot štirideset let sopotnik SSG in je s svojo glasbo oplemenitil številne predstave. Od leta 1945 do danes je SSG uprizorilo 412 predstav.

SPOMIN PETIH SLOVENSkih DOMOLJUBOV

Na Opčinah so se

spomnili petih slovenskih domoljubov: Pinka Tomažiča in tigrovcev Ivana Ivančiča, Viktorja Bobka, Simona Kosa in Ivana Vadnala, ki so bili na zloglasnem fašističnem sodišču decembra leta 1941 obsojeni na smrt in ustreljeni 15. istega meseca. Na openskem strelišču, kjer stoji kamnita plošča z imeni petih žrtev italijanskega fašizma, se je kljub slabemu vremenu zbrala velika množica ljudi. Zgodovinski spomin so govorniki obudili v slovenskem, hrvaškem in italijanskem jeziku. V prosvetnem domu v Opčinah so se spomnili še dveh obsojencev v drugem tržaškem procesu, Andreja Čoka in Vida Vremca.

Prebita leva cev predora pod Trojanami

20. decembra so delavci iz Trbovelj prebili prvo od dveh predorskih cevi predora Podmilj na avtocestnem odseku Trojanje-Blagovica. Šeststo metrov dolgo cev so vrtali 168 dni. Vrtajo s stroji, zadnje centimetre pa razbijejo s krampi. Z današnjimi merilnimi aparati lahko določijo pozicijo manj kot centimeter.

